

Robert Surcouf

Hozzájadt: Cselle Miklós

2014. szeptember 26. Péntek 11:10

Utolsó frissítés 2014. szeptember 26. Péntek 20:57

Egy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő és corsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóztársaságot megalapozva vagyont ért, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajón. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmillie kapitánya lett, ezzel hajóval kezdte corsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízhatósággal. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányzó lefoglaltatta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormányzóval a zsákmányt az őt kőnek egy részéért.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakban hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ájra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt corsaire hajókat és kereskedőhajókat építtetett és szerelt fel. Ezek a corsaire hajók sikeresen beszeresék a kőrutákat tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófilisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kőpezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ájfoundland) kőnyakára és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable corsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy másik, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerésznek). Mikor a szüleik elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án kőntesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France céljára. Kővetkezésképpen a rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elszállt a Mozambiki csatornában, 400 lelőncolt feke rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibőrelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába kőnyserette őket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fgyarmaton. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba kőszálandulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban ájtette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár kőnyakára.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormányosnak a Francia Királyi Flotta 20. jgyés Bienvenue nevű flúte-jára (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejollif kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kőztársaság háborúja a kőnyezéskor monarchiák szövetkezővel, lejárja az An i bóké, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitöréséről. A 40 jgyés Cybele fregatt felzetén zászalászt a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ájtta kő Isle de France brit blokádját, elkergette a brit hadihajókat, nőhőny hőtre lehetőve a szabad hajóztászt és ezáltal elkerülve a fenyegető hősnső ekkor esett a tázkérésztőgen.

Megszerezvőn a kapitányi rangot, Surcouf ájtette a 4 jgyés Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötőjét Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedő annak ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti kőzgyűlés is egyőrtelmően megtiltott azt. Visszatérőse után a kőzbiztonsági Bizottmány őgynőkei ájtvisgájták a hajózt, rabszolgakereskedőre utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találtak semmit.

Az örmillie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf ájtette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 jgyés Modeste corsaire szkőner parancsnokságát, 32 fős legőnyőggel, amelyet ájtnevezett örmillie-nek. Malartic őgyvívő megtagadta a corsaire megbízhatósággal kiállásait és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősbókákat őlelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy ázcongná de navigation birtokában, ami felhatalmazta az ánvádelemre, de nem engedélyezte a zsákmánynejtást. A Sainte Anne szigeteken kőret nagymóret brit hajózt be, de ájjel a zátonyok kőzt ájthajóztva leráztá ket.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajózik egy rakomány rizs behajóztására. Ástkájzben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elátt elfogta corsaire páilyafutása elsá hajózt, a fáruval rakott Penguin-t, amelyet Páru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimá legánysággel elkáldá Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajóztva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajóval (pilot ship), amelyik kő kereskedá hajózt, a Russel-t ács a Sambolasse-t ká-sáerte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajózt, majd ájthelyezte az ámilie nágy ágyájt ács a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet ájtnvezett Hasard-nak. A elfogott kereskedá hajózt, amelyek rizset szállá-tottak, az ámilie-vel egyátt minimális legánysággel Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elkáldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fá's legányságe maradt.

Január 28.-án ájjel elfogta a 12 ágyás Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset talájtak. A kővetkezá napon talájközött a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos ágyája volt ács 150 fá's legánysággel hajózt. Surcouf nagy távolságbá utána indult, majd kőzelebb áorve felismerte a nyomasztá tálerá't, mágis a támadás ács megcsájklyázt mellett dántátt. Brit lobogá alatt kőzeledett a Triton-hoz, kőzben fellelkesá-tette 26 emberáot, majd az utolsó pillanatban felvonta a francia lobogá't ács heves támadájt indá-tott. Az ezt kővetá 45 perces káздеlem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az elsá tiszt Picket, valamint 10 matráz, további 5 sályosan megsárált, a tábbiek pedig megadájk magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat átkáldte a Diana fedázetáre, amelyet aztán 30 000 rópia vájtságdá-j fejáben elengedett.

Surcouf a zsákmányolt hajókkal 1796. március 10.-én tárt vissza Isle de France-ra. Mivel az ámilie-t eredetileg inkájb kereskedá hajósnak szerelák fel, semmint corsaire hajósnak, a ázZsákmánybá-rásáigá (szá szerinti fordá-tás, angol Prize court, a corsaire-ek ájtal elfoglalt hajók elfogása kőrálmányeinek tárványes vagy tárványtelen voltáit eldárv tárványesáok vagy ájár egyetlen szemály, pl. a kormányzá) elkobozta a zsákmányt ács eladta az ájllam hasznáira, hajók elfogásáit tárványesnek á-tálte. Surcouf ekkor visszatárt Franciaországba, hogy visszaigányelje a zsákmányrászáot. Váogá 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megá-tált neki 660 000 frankot, amibá l viszont cs 80 000-et kapott kőzhez.

A Clarisse utazása

Miután 14 hánapot táttátt Párizsban, 1798 elején Surcouf ájtvette a Clarisse corsaire brig parancsnoksájt. Ez egy 14 ágyás hajó volt, 4 darab 12 fontos ács 10 darab 8 fontos ágyával, 120 fá's legánysággel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajózápá-tá't, ezáttal egy árványes corsaire megá-zálevá birtokában. Az Isle de France felá vezetá' áldáztá be vett egy brit rabszolgahajózt, amelyik elmenekált, miután ellá'tte a Clarisse eláárbocáinak sudarájt (foremast tops). Kácsá'bb, a Járemánysáog fokájtá dáire Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztéá íávácsre megadájt. Erre átkáldátt egy kis látszáimá legányságet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-án megáorkezték La Ráunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázt Szumátráira, ahol Susoh kikötáben kő 20 ágyás kereskedá hajózt talájt amint á borsot rakodtak. A Clarisse a kőzelákbén horgonyzott le ács tázet nyitott, miután Surcouf elkáldte áccsáot, Nicolas-t 20 emberrel csánakokon, hogy kerálje meg a nagyobb hajózt ács támadja meg, má-g á a Clarisse-szal a másik oldalrá támadott. A kőot oldalrá egyszerűen megtámadott hajózt legányságe 30 perces káздеlem után megadta magá. A másik hajózt elvágtá a horgonykőteit ács menekálni prábáilt, de a csánakok lerohantájk ács ellenállás náóká 1/2 elfoglaltájk, mivel a legányságánek legnagyobb rásze a parton volt. Surcouf jányusban tárt vissza Isle de France-ra a zsákmányval.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-rá La Ráunion felá, Malartic ágyvivá' jelentáseit vitte a kormányzásnak. Innen Jáváira hajózt vizáot, ahová szeptember 27.-én áorkezt meg. Oktáber 1.-én elfogott egy kereskedá hajózt, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elkáldá Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piaszt szállá-tott; 6.-án elfogott egy brit sászállá-tázt; 11.-én pedig a 20 ágyás Auspicious-t, amelynek a fedázetáon 1 032 580 frank ártáoká rakományt zsákmányoltak. December 10.-én Mergui felá indult álelemáot ács hogy a foglyokat szabadon eressze. Ástkájzben talájközött a francia Malartic corsaire hajóval, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a kőot hajózt belefutott a 38 ágyás HMS Sybille fregattba, amely áldáztá be vette a franciákat. Surcoufnak ágy sikerált megsájknie, hogy kidobott a hajózá nyolc ágyáot ács egyáob felszereláosi tárgyakat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedá hajózt, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án ászlelték kőot amerikai 16 karrándos hajózt, amelyek csatasorban haladtak. Bájr a Clarisse-rá nagyon hiányzott az a kidobott nyolc ágyás, Surcouf mágis harcba szállt. Megcsájklyáztájk a hájtu haladá Louisa-t, kőzben folyamatosan láttá a másik hajózt, a Mercury-t, amelyik megprábtáilt a Louisa segá-tsáogáre sietni. Nicolas Surcouf vezetácsável a 30 fá's támadá csapat ájtugráilt a Louisa fedázetáre, kőzben a Mercury elmenekált. A Clarisse nem tudta áldáztá be venni mert az átkáztááskor letárt az orrárboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztáot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javá-tások elváogzáse után a Clarisse folytatta áotjáit, melynek során máog elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succá's ács az Albion nevá hajókat. 1800. február elején tárt vissza Isle de France-ra.

A Confiance áotja ács a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusában vette áit a 18 ágyás gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnoksájt. Erre a parancsnoki posztra elázá leg Dutertre kapitányval egyátt pályáztak, a versengácsá k májr-májr párbajig fajult. Malarti ágyvivá'nek kellett kőzbelápnie, á azzal áorvelt, hogy egy ilyen ájsszecsapás ázegy angol gyázelemá lenne. Ekkor

be matrászak Ambroise Louis Garneray festő, aki kőszámbb Surcouf áletrajzárásja lett (az á' alkotása a lentebb íjthatás Confiante elfogja a Kentetá cÁ-mÁ± festmÁny).

1800. Áprilisban a Confiante a Szunda szorosban hajászott, ahol elfogott egy amerikai hajót, ezután elhagyta a szoros, mivel hárek szerint arrafelé jírírászt egy amerikai fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felé elkerült egy brit sorhajót áos egy fregattot, majd a Bengáli íbbásfelé vette az íjnyit.

Szeptember 19.-án a Confiante elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely táz ígyásjbás nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nívélésé vgett. A kívvetkezé napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felé, Surcouf pedig Ga felé vette az íjnyit, ahol elfogott három kisebb hajót.

1800. október 7.-én Kalkutta kélben, Sand Heads eltt a Confiante ísszefutott a 824 (egyessok szerint 1200 tonnás, 40 ígyás Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartázkodott a korábban hajásztáben elpusztult Queen megmentett legénysége, miáitál ísszesen 437 fÁ' - ebbá' 300 tengerész áos katoná - volt a haján (egyessok szerint 120 gyalogos sorkatoná is). Surcouf megcsáklázta, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tább mint másfél Árás csata után ellenársá¼k alí hajtották a hajás. A britek vesztesége 14 halott, kízta¼k a kapitány, áos 44 sebesült volt, má-g francia oldalon 5 halott áos 10 sebesült volt. Surcouf egy ára szabad rablást engedélyezett az embereinek, ím ez alatt a ná'ket a kabinjaiban áriztette, Á-gy á'ket nem áorte semmilyen zaklatás. A foglyok kízta¼t volt Frederick St. John tábornok áos a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiante elsé tisztjét, Drieux hadnagyot káldte íjt a Kent-re parancsnoknak 60 fÁ'nyi legénységgel, a foglyokat pedig egy pár nappal kőszámbb megíllá-tott kereskedá'hajásra száíllá-ttatta íjt áos elengedte. A Confiante áos a novemberben ákeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása áriási szenációt keltett, a Brit Admirális pedig dá-jat tázást ki Surcouf fejére.

Az Isle de France-ra valás visszatáras után a Confiante ážen aventurieré felszerelést kapott (a francia tengerészetről a haját nevezték Á-gy, amelyeket háborás idákben kereskedelmi hajátont egyedá¼l, kÁ-sáret náílká¼li hajászás szereltek fel, teljes fegyverzettel áos maximális legénységgel, ím íruval megrakodva, áos amelyek a honi kikíttá'be tartottak), 89 fÁ's legénységgel, gyarmati íruval megrakva indult Franciaország felé. Ástkízben azört Surcouf máog pár hajót, melyek kízta¼ jelentás a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronáddal ellájtott, 60 fÁ's legénységgel rendelkező haját, amelyet 10Á 000 piaszter váítsáígdá-j ellenében szabadon bocsájtott, miután kicserálte a fÁ'írbocájt Confiante-ával.

A francia partok eltt a Confiante belefutott a brit blokádba áos á¼ldáztá'be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak ágy sikerült leráznia, hogy egy há-ján minden ígyásíjt, a horgonyokat, a csánakokat, sá't az írbocok náhíny darabíjt is tengerbe dobatta. Valászá-náleg 1801. Április 13.-án ákezett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megprásbáíltta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, ím á' nem volt hajlandás. Hennequin szerint maga Napóleon áínlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot áos kát fregatt parancsnoksáígt, ím á' nem akarta elveszteni a cselekvási szabadsáígt áos nem fogadta el a feláínlott rangot. Napóleon mindazonáíltal kítá¼ntette a ážSabre dáé™honneurá-re (a ážDicsásáög kardjáé, az 1799-ben alap-tott á katonai kítá¼ntetás-sorozat rásze, amelyekkel kiemelkedá' hadítettek vágrehajtásíjt ismerták el). A ážLegion dáé™H (Becsáletrend, a mai napig a legmagasabb francia kítá¼ntetás) megalap-tása után, mint a ážSabre dáé™Honneuré tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-án.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án feleségá¼l vette Marie Blaize-t, aki májr kát áve volt a menyasszonya, házassáígt ideje alatt íjt gyermeká¼k száletett. 1805 kírás¼l, az apásáíval kízta¼sen, elkezdett corsaire haját felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kízta¼ emlá-tásre málták a Caroline, amely nágy hajót fogott el az Indiai áceánon Nicolas Surcouf parancsnoksáíga alatt, a Marsouin, áos a Confiante, amely kát hajót zsáíkmáínyolt Joseph Potier parancsnoksáíga alatt.

A Revenant áójtja

Á-távnyi visszavonult álet után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 ígyás corsaire hajót, amihez á' maga adta me specifikáciát. A haját a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-bás 192 fÁ's legénységgel Bengáli felé. Ástkízben, március 9.-án elfogta a Liverpool-bás nemrég indult, 16 darab 12 fontos ígyával ellájtott Aun brit rabszolgahajót, amelyrá' tengerbe dobatta az ígyákat, eláztatta a puskaopt, táínkretette náhíny vitorláíjt, majd váítsáígdá-j felében elengedte.

Jániusban ákezett meg Isle de France-ra, íttírve a brit blokádot, miután átkízben máog elfogott náhíny hajót. Á ezután kívvetkezé áójtja során, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hajót, rásben azört, mert a brit hajók hajlamosak voltak bevonni a lobogót, amikor ráíítek, hogy ki az ellenfelé¼k.

Surcouf megákezése Isle de France-ra nem maradt ászreváten: a hivatalos szervek áos a lakosság nagy lelkesedés fogadták, a kalkuttai brit biztos-tás társasáígek pedig megduplázták a fejére kítáztást vördá-jat, ami Á-gy eláorte az e ráopiíjt (lak vagy lakh: dáíási mártákegység, 100Á 000-et jelent), azaz a 250Á 000 frankot. Szeptember 3.-án kihaj Bengáli felé. Ezen az áójtán az alábbi haját fogta el:

- Á Á Á szeptember 25: brit 12 ígyás Trafalgar, 10Á 000 zsáík rizzsel, 14 ígyás Mangles, 11Á 000 zsáík rizzsel
- Á Á Á szeptember 27: 12 ígyás Admiral Applin, 9Á 500 zsáík rizzsel
- Á Á Á október 1: 1 ígyás Suzannah, 5Á 500 zsáík rizzsel
- Á Á Á október 19: Success, fáíruval rakott, legett
- Á Á Á október 30: 12 ígyás Fortune, rakomány náílká¼l, elsályyedt
- Á Á Á november 15: az indiai Macaully
- Á Á Á december 18: brit 10 ígyás Sir William Borrough
- Á Á Á december 30: portugál Oriente
- Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én maga is visszatért. Surcouf átadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid utat a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 éves Conceição de San Antonio nevű hajójával tért vissza, amelyet egy másik harc során foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, átnevezte Ióna-nak és kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvásárolta a Sémillante-ot, amelyet átnevezett Charles-ra és ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Késői évei

1809-től Surcouf ázletemberként működött tovább mint hajótulajdonos, és számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, és utolsákként a Renard. A britek elfogták az újsszes, a La Manche csatornára káldott corsaire hajóját, kivéve a 14 éves Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyázte a HMS Alphe-t, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szónert, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gárdában. A ézszej Napé (Bonaparte visszatárese Elba szigetár!) alatt Surcouf a Lággi vezáreként szolgálta és fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csata lemondott és kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedő hajó és Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el életének 54. évében, katonai tiszteletadással temették el Saint-Malo temetőjében. A síremlékén egy feldgámb található az Indiai Áceán tórsággal és egy horgony, sírfelirata (nyersfordásban):

éEgy há-res tengerész bevégezte pályafutásait,
árakre nyugszik sírjében
A tengerészeket megfosztották apjukat
A szerencsétlenek elvesztettük barátjukat

A francia Haditengerészetnél eddig írt hajó hvtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futárgázást (avisó), egy páncélozott cirkálást, egy tengeralattjáró cirkálást (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojás-sárombolást, jelenleg pedig egy lopakodás fregatt (vagy cirkálás?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalázkány
Horia Matei: Ávezredek kalázkárikája
<http://www.merriam-webster.com/dictionary>
http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf